

Manuel Larrosa a la Societat Catalana de Geografia

A la seu de l'Institut d'Estudis Catalans, durant els dies 22 i 23 de gener, dins el curs «La Geografia Catalana i els corrents actuals de la Geografia» (1986-1987 de la SOCIETAT CATALANA DE GEOGRAFIA), el senyor Manuel Larrosa i Padró impartí un curset sobre l'*Administració de l'urbanisme*.

El plantejament urbanístic, la gestió del sòl, la inversió pública i la política de l'habitatge foren els punts que es tractaren en les sessions celebrades a l'Institut. S'hi destacà el caràcter de competència eminentment local de l'actuació urbanística i la seva complexitat tècnica, tan difícil de generalitzar en ésser tan dispars les característiques dels municipis: les diferències poden ésser geogràfiques, econòmiques i de població i també de sistemes històrics diferenciats.

Segons Larrosa «dins els mecanismes del creixement urbà, la política de l'habitatge ha aparegut sempre desvinculada de les preocupacions urbanístiques. La política d'habitatge públic o privat protegit ha estat al marge dels programes urbanístics. Una major relació entre política d'habitatge i urbanística seria un objectiu prioritari tant a nivell de legislació com d'actuació municipal. Avui, en funció dels canvis econòmics i polítics del país en els darrers anys, és possible consolidar fàcilment una quota d'iniciativa pública en la gestió del territori. En aquest camp, modernització del país i adequació de la seva administració local coincideixen clarament».

El dissabte dia 24 de gener el curs acabà a Sabadell, d'on Manuel Larrosa és actualment regidor d'urbanisme. Després d'una sessió dedicada a comentaris de plànols i a la visió de diapositives que mostraven aspectes diferents de l'actuació urbanística recent de l'Ajuntament, els assistents al curset, acompanyats per Larrosa, recorregueren punts característics de la ciutat, amb especial atenció a les obres de la Plaça d'Espanya i dels seus voltants i al futur Parc de Catalunya, situat en un dels llocs que esdevindran centrals de la ciutat. Es van poder constatar els eixos constants del creixement de l'eixample sabadellenc i l'esforç de creació de la nova ciutat que està efectuant l'actual equip de govern, que ha de fer possible l'ompliment dels espais que quedaren buits entre el nucli històric central i les barriades aparegudes els anys de la creixença caòtica, durant l'antic règim.

El nucli històric apareix «com una extensa plana edificada a poca alçada, de manera regular i amb un paisatge de xemeneies com a element simbòlic més preminent... Les

edificacions industrials més importants apareixen com a monuments més propers i representatius de Sabadell». Els nous conjunts, sovint iniciats com a amuntegaments d'habitatge autoconstruïts i altres vegades formats per edificacions altes de no gaire bona qualitat, es crearen en indrets allunyats, en condicions urbanístiques deplorables, tant d'edificació, com sanitàries, de transport i d'infraestructures generals.

El contingut de les sessions teòriques del curs i el de la visita a les actuacions recents de l'ajuntament havien estat resumits prèviament per Manuel Larrosa. Aquest resum és l'article que aparegué al número 9 de «Treballs de la Societat Catalana de Geografia» que es publicà el mes de desembre de 1986 (pàgs. 71 a 89).

Ara, no ens manca sinó agrair públicament a l'Ajuntament de Sabadell les atencions que tingué amb nosaltres, en proporcionar-nos el local i el material per a la sessió de diapositives i comentari de plànols a la mateixa Casa del consistori i facilitar-nos els mitjans per desplaçar-nos per aquella Ciutat.